

JAK W TEJ TRUDNEJ SYTUACJI PRZEŻYĆ WIELKI TYDZIEŃ?

W życiu Kościoła i w liturgii, Wielki Tydzień jest bardzo szczególnym czasem. W te dni rozważamy najważniejsze tajemnice naszej katolickiej wiary – mękę, śmierć i zmartwychwstanie naszego Pana Jezusa Chrystusa. Postarajmy się, abyśmy mimo tego, że osobiście nie możemy uczestniczyć w kościele nabożeństwach, nie zmarnowali głębokiego przeżycia tego czasu. Niech będzie to szczególny tydzień w roku. Nie tylko ze względu na zewnętrzne przygotowania do świętowania, ale przede wszystkim przez duchowe przeżycie tych dni. Jak to zrobić? Oto kilka rad.

1. **Spotykajmy się codziennie w gronie rodzinnym.** Szukajmy wspólnoty stołu. Wspólnej modlitwy. Może razem uda się Wam razem wykonać baranka czy pisanki. Baranek jest symbolem Chrystusa. Młodego baranka Żydzi zabijali na najważniejsze swoje święta – paschy, a jego krwią oznaczali drzwi swoich domów, aby domu nie dosięgła plaga niszczycielska ([Wj 12,1-14](#)). Pisanki są symbolem nowego życia, które daje człowiekowi zmartwychwstały Chrystus, życie wolne od grzechu i śmierci.

Oczywiście nie podróżujemy do rodziny, ale trwamy tylko z domownikami. Stół w domu, niech stanie się domowym ołtarzem, niech już przez cały tydzień będzie on inny niż na co dzień. Pomyślmy o odmiennym jego wyglądzie. Nie musi na nim leżeć to co zwykle (gazeta czy komputer), ale niech to będzie tylko miejsce na pokarm i wspólną modlitwę.

2. Wielki Tydzień rozpoczyna się od **Niedzieli Palmowej**. Postawmy na stole kolorową palmę. Możemy ją zrobić sami z gałązek czy kwiatków, które właśnie rozwijają pączki. Ojciec lub matka rodziny mogą w modlitwie prosić Boga, aby przyjął ofiary duchowe jakie teraz składamy na ołtarzu świata. Wieczorem odczytajcie wspólnie też opis Męki Pańskiej z Ewangelii wg św. Mateusza z podziałem na role ([Mt 26,14-27,66](#)).

3. Wielu z nas, w tym czasie, przygotowując się do świąt zwykle przystępowało do **sakramentu pokuty i pojednania**, a dzisiaj się zastanawiamy jak to zrobić. Warto przypomnieć, że każdego katolika obowiązują przykazania, które mówią, aby *przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty oraz w okresie wielkanocnym przyjmując Komunię św.*

Czas przyjęcia Komunii św. obowiązuje od Środy Popielcowej do Niedzieli Trójcy Świętej. W naszej parafii okazja do spowiedzi jest zawsze przed każdą mszą św., a w Wielki Poniedziałek, Wtorek i Środę będzie również

możliwość od 18.30 do 19.30. Zwykłym miejscem spowiedzi jest stojący w kościele konfesjonał. W obecnych warunkach można sprawować sakrament pokuty nie tylko w kościele w konfesjonale, ale również np. w zakrystii i jeśli ktoś takie pragnienie wyrazi jest również taka możliwość. Duchowni nie mogą w sposób nieuprawniony korzystać z rozgrzeszenia ogólnego. Nie jest możliwa spowiedź przez środki komunikacji elektronicznej np. telefon czy komunikator internetowy itp.

Warto w tym miejscu powiedzieć parę słów o możliwości uzyskania przebaczenia grzechów ciężkich w sytuacji nadzwyczajnej (np. epidemii) poza zwyczajną spowiedzią, do której nie możemy przystąpić.

Kościół naucza, że indywidualna i integralna (czyli całościowa – ze wszystkich grzechów ciężkich) spowiedź oraz rozgrzeszenie stanowią jedyny zwyczajny sposób, przez który wierny, świadomy grzechu ciężkiego, dostępuje pojednania z Bogiem i Kościołem, ale jednocześnie w sytuacjach zupełnie wyjątkowych i niezwykłych, którymi jest niemożliwość fizyczna lub moralna może człowiek zostać zwolniony od takiej spowiedzi. W takim wypadku pojednanie może się dokonać również innymi sposobami. Kościół jednocześnie wskazuje w jaki sposób istnieje możliwość uzyskania przebaczenia grzechów ciężkich w wyjątkowej sytuacji niemożności wypowiedzenia się. Jest nim wzbudzenie żalu doskonałego za grzechy oraz szczere pragnienie (postanowienie) wypowiedzenia się w sytuacji kiedy będzie taka możliwość.

Katechizm Kościoła Katolickiego mówi o tym czym jest doskonały żal za grzechy stwierdza: *Gdy żal wypływa z miłości do Boga miłowanego nade wszystko, jest nazywany «żalem doskonałym» lub «żalem z miłości». Taki żal odpuszcza grzechy powszednie. Przynosi on także przebaczenie grzechów śmiertelnych, jeśli zawiera mocne postanowienie przystąpienia do spowiedzi sakramentalnej, gdy tylko będzie to możliwe.*

Akt żalu doskonałego nie umniejsza w żaden sposób wagi sakramentu pokuty, ani nie zwalnia ze zwykłego korzystania z tego sakramentu. Wręcz przeciwnie, pokazuje jego wartość: do otrzymania przebaczenia wszystkich grzechów w takiej wyjątkowej sytuacji potrzebny jest nie tylko żal doskonały, ale też pragnienie spowiedzi. Każdy kto skorzysta z żalu doskonałego ostatecznie musi przystąpić do spowiedzi, wtedy gdy miną nieusuwalne przeszkody (epidemia). Warto zaznaczyć, że osoba, która wzbudzi w sobie akt żalu doskonałego za swoje grzechy i pragnie spowiedzi

już otrzymuje przebaczenie – „takie samo” jak w zwykłej spowiedzi, bo nie ma innego przebaczenia, czyli otrzymuje łaskę uświęcającą. Może zatem przyjmować Komunię świętą (w sposób sakramentalny lub duchowy). Przy wzbudzeniu sobie aktu żalu należy także zachować pozostałe zwykłe warunki spowiedzi czyli rachunek sumienia, postanowienie poprawy, zadośćuczynienie za swoje grzechy. A co z pokutą, którą zwykle otrzymujemy w czasie spowiedzi? Ponieważ nie może pokuty nałożyć spowiednik, powinna być ona nałożona sobie przez osobę korzystającą z aktu żalu i taka pokuta będzie owocna.

4. **Wielki Czwartek.** Możecie odmówić wieczorem, w jedności z kapłanami Nieszpory. Tekst znajdziecie łatwo na www.brewiarz.pl. Możecie łączyć się z kościołem i wziąć udział we Mszy Wieczerzy Pańskiej (o 18.00). Jeśli jednak nie jest to możliwe wieczorem usiądźcie w kręgu, przeczytajcie fragment Ewangelii o ustanowieniu Eucharystii ([Łk 22,1-38](#)) i o umyciu nóg, którego Jezus dokonał swoim uczniom w czasie Ostatniej Wieczerzy ([J 13,1-15](#)). Pomódlcie się też tego dnia za kapłanów, szczególnie pamiętajcie o tych, którzy Was ochrztili, uczyli, przygotowywali do przyjęcia sakramentów, pomódlcie się także, aby Bóg dał Kościołowi dobrych kapłanów. Odmówcie razem Modlitwę Pańską. Przyjmijcie Komunię duchową. Po modlitwie zdejmijcie ze stołu obrus, niech stół zostanie nienakryty. Tak samo zrobi kapłan w kościele po zakończonej mszy. To jest znak, że Chrystus przed swoją śmiercią został przez wszystkich opuszczony a także pozbawiono go nawet jego szat.

5. **Wielki Piątek.** Rano na stole postawcie krzyż. Tego dnia niech będzie on w centrum. Wieczorem przy krzyżu zapalcie świece. Odmówcie Nieszpory, albo łącząc się z kościołem uczestniczcie w Drodze krzyżowej o 17.15, a potem w liturgii na cześć Męki Pańskiej o godz. 18.00. Jeśli nie możecie uczestniczyć w tych nabożeństwach postarajcie się sami odczytać opis Męki Pańskiej wg św. Jana z podziałem na role ([tekst Ewangelii](#)). Adorujcie Krzyż w milczeniu, potem możecie go ze czcią ucałować (uprzednio dezynfekując). Jeśli chcecie, możecie odmówić modlitwę wiernych przeznaczoną na ten dzień w Kościele. Dzieci mogą czytać jej pierwszą część. Rodzice – część przeznaczoną dla kapłana ([tekst modlitwy wiernych](#)).

6. **Wielka Sobota.** Niech to będzie czas ciszy i spokoju oraz szczególnej modlitwy. Tego dnia Ciało Chrystusa spoczywało w grobie. To w kościele nie czas radości, ale czas żałoby, jak po śmierci kogoś bliskiego.

7. **Uroczystość Zmartwychwstania.** W sobotę wieczorem, po zachodzie słońca, gdy jest już ciemno, rozpoczynamy już uroczysty obchód świąt Zmartwychwstania Pańskiego. W kościele o godz. 20.00 będzie sprawowana liturgia Wigilii Paschalnej. To najważniejsza i najbardziej uroczysta liturgia w ciągu całego roku. Zapalcie świecę i postawcie ją na stole. Odczytajcie liturgię słowa przewidzianą na ten dzień ([teksty czytań](#)). Jest ona długa, składa się z kilku czytań i psalmów. Przesłaniem słowa Bożego jest obecność Boga z Jego miłością w całej historii świata, od jej początku czyli od stworzenia świata. Szczytem tej miłości Boga do człowieka jest śmierć Jezusa na krzyżu, którą wczoraj wspominaliśmy oraz Jego zmartwychwstanie. Po dniach wielkiego postu dzisiaj zabrzmie uroczyste Alleluja, oznajmiając nam, że Chrystus zmartwychwstał i żyje pośród nas. Zaśpiewajcie jakąś pieśń wielkanocną np. *Zwycięzca śmierci* lub *Wesoły nam dzień dziś nastał*.

Niedziela Zmartwychwstania. Rano bicie dzwonów oznajmi radość, że grób Chrystusa jest pusty, że On Zmartwychwstał. Tego dnia i kolejne dni, aż do niedzieli chrześcijanie pozdrawiają się słowami: *Chrystus zmartwychwstał*, a odpowiedzią są słowa: *Prawdziwie zmartwychwstał*. Przygotujcie dobre śniadanie wielkanocne. Na początku niech modlitwę błogosławieństwa ([tekst modlitwy](#)) wypowie ojciec, matka lub inna osoba dorosła. Nie żałujcie sobie czasu. Zjedzcie sobie pyszne, dobre potrawy i dziękujcie Bogu, że was przez swoją śmierć na krzyżu i Zmartwychwstanie obdarzył życiem wiecznym, że zachował was przy życiu, byście mogli innym dawać nadzieję. I pamiętajcie: „miłość wszystko znosi, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje”.